

Новини НАТО

Видається Відділом інформації та преси НАТО в Брюсселі / Зима 2001-2002 року /

Лист Генерального секретаря НАТО

Жахливі події 11 вересня у Сполучених Штатах Америки залишили незгладимий слід у нашій пам'яті і закарбувалися там навечно. Хто зможе тепер подивитися на літак у небі або прийти на роботу до висотної будівлі без того, щоб підсвідомо не згадати про страшне видовище зруйнованого Світового торгового центру?

Вересневі напади докорінно змінили наше життя. Терористичні акти, безпрецедентні за масштабом спричинених жертв та завданих матеріальних збитків, знову нагадали нам про те, що сучасний світ далеко не безпечний.

На цей виклик країни – члени НАТО та країни-партнери відреагували миттєво. Вже через шість годин, у середу 12 вересня, країни – члени НАТО послалися на своє зобов'язання щодо гарантування колективної безпеки, маючи на меті викоринити бич тероризму. Відразу після цих подій 27 країн – партнерів НАТО, серед них і Україна, підтримали 19 країн НАТО, виступивши із заявою, у якій суворо засудили ці напади та висловили свою солідарність з народом Сполучених Штатів Америки.

Ці прояви солідарності супроводжувалися також запровадженням практичних заходів. США звернулися із проханням, і країни НАТО це прохання задовольнили: надати додаткову підтримку у вигляді розвідувальних даних, права прольоту для військових літаків, та надання доступу до портів та аеродромів. У Східному Середземномор'ї були розгорнуті підрозділи постійно діючих ВМС НАТО. Ще більш вагомим став той факт, що НАТО розгорнуло свої літаки, оснащені системою раннього попередження та наведення, перемістивши їх з баз у Європі на заміну американських літаків, які США залучили до своєї операції в Азії. Тепер, коли операція США в Афганістані наближається до завершення, багато країн – членів НАТО пообіцяли надати війська для запровадження миротворчої місії у Афганістані після повалення режиму Талібан.

Країни – члени Альянсу особливо високо оцінили підтримку з боку України у їхніх намаганнях допомогти Сполученим Штатам Америки у війні, яку вони оголосили тероризму. Рішення України надати авіації США повітряний коридор для прольоту над її територією було сприйняте Альянсом як крок відданого та надійного партнера.

Терористичні акти 11 вересня зміцнили логіку нашого сьогодення. Насамперед вони підтвердили необхідність збереження миру на Балканах, оскільки стабільні, багатоетнічні держави є найкращою запорукою проти виникнення тероризму.

Насправді Афганістан був раєм для терористів саме тому, що у цій країні не існувало надійних державних інститутів. З цієї причини НАТО взяло на себе провідну роль у проведенні політичних переговорів, внаслідок яких у колишній

Югославській Республіці Македонії¹ були ухвалені поправки до конституції, а також створило та розгорнуло сили спеціального призначення для проведення операції «Основний урожай» з метою вилучення зброї так званої Національної визвольної армії на території цієї країни. Ці сили виконали своє призначення, зібравши понад 4000 одиниць зброї. Тоді розпочалася нова місія під проводом Німеччини, метою якої було гарантування безпеки спостерігачів ОБСЄ та ЄС, які там працювали. До того ж НАТО відіграло ключову роль щодо затримання підозрюваних у терористичній діяльності на території Боснії та Герцеговини.

Події 11 вересня також підкреслили логічність запровадження Ініціативи оборонних можливостей НАТО, яка спрямована на те, щоб зробити наші війська спроможними реагувати на сьогоденні різноманітні та непередбачувані загрози.

Ці події також підвищили цінність нашого партнерства завдяки зв'язкам, які ми побудували, щоб зробити Європу та прилеглі території стабільнішими. У тому ж самому дусі нового значення набув процес розширення НАТО. За часів цієї кризи багато країн – партнерів виявилися такими ж непохитними, як і усі повноправні члени Альянсу.

Проте сьогодні країни НАТО та країни-партнери живуть у світі, обличчя якого змінив терор. Боротьба з тероризмом буде тривалою, і головними у цій боротьбі будуть терпіння та витривалість. Але НАТО разом зі своїми партнерами представляють коаліцію, небачену з часів руху за відміну рабства або боротьби за перемогу над фашизмом. Таким чином НАТО та країни – партнери стануть ключовим складником цієї нової коаліції у боротьбі з тероризмом.

George Robertson

Джордж Робертсон

Важливі зустрічі

Засідання міністрів оборони: зміцнення потенціалу реагування на нові загрози

Генеральний секретар НАТО лорд Робертсон та міністр оборони України Володимир Шкідченко під час засідання Комісії Україна - НАТО на рівні міністрів оборони, 19 грудня 2001 року

Під час свого другого засідання після подій 11 вересня у Сполучених Штатах Америки у ході обговорень, які проходили 18 – 19 грудня 2001 року, міністри оборони країн - членів НАТО зосередили свою увагу на питаннях боротьби з тероризмом та можливостях адаптації військового потенціалу країн – членів НАТО до нових загроз. Міністри також вивчили можливості раціоналізації діяльності миротворчих контингентів на Балканах, а також новий поштовх, якого нещодавно набули відносини між НАТО та Росією.

Протягом цих двох днів міністри оборони зустрілися у багатьох різних форматах, щоб обговорити ці та інші ключові питання на політичному порядку денному Альянсу. Спочатку 18 грудня вони провели засідання у рамках Комітету з питань оборонного планування – найвищого органу Альянсу з питань, пов'язаних з інтегрованою військовою структурою НАТО, а також у рамках Групи ядерного планування – найвищого органу Альянсу, що ухвалює рішення з питань ядерної політики. Міністри знову підтвердили, що Альянс спирається на обмежені ядерні сили, як це визначено оборонною доктриною. Вони також оцінили перебіг досягнення цілей щодо розвитку сил та широке коло питань, окреслених Ініціативою оборонних можливостей Альянсу.

Вони обговорили додаткові зусилля, яких необхідно докласти для розвитку сил, краще спроможних до розгортань, а також для подолання ризиків, які походять від поширення ядерної, хімічної та біологічної зброї та засобів її доставки до

цілі, визнавши, що більшість країн-членів має ряд недоліків у цій галузі. Під час прес-конференції лорд Робертсон чітко заявив: «Якщо ми прагнемо гарантувати безпеку населенню наших країн, нам необхідні додаткові ресурси для потреб безпеки й оборони. Крім того, ми маємо досягти збалансованості наших оборонних програм. Те, що хочуть донести сьогодні міністри оборони країн – членів НАТО, проста істина: оборона не може коштувати дешево».

Пізніше міністри оборони зустрілися у форматі Північноатлантичної ради (ПАР), засідання якої відкрив брифінг міністра оборони США Дональда Рамсфелда, присвячений ситуації в Афганістані та нинішній операції, спрямованій на знищення терористичної мережі Аль-Каїда. Щодо нинішньої ситуації у галузі безпеки, то підсумовуючи, міністр оборони США зазначив, що ми повинні підготуватися до різноманітних непропорційних загроз і завжди «бути готовими до непередбачуваних ситуацій». Програма засідань на рівні міністрів оборони включала також офіційний обід, під час якого обговорювалися відносини Росія – НАТО, ситуація на Балканах, Ініціатива оборонних можливостей НАТО та власне Європейська система безпеки та оборони (ЄСБО) поряд із питаннями протиракетної оборони та заявою Сполучених Штатів Америки, зробленою 13 грудня 2001 року стосовно виходу із Договору про ПРО.

ПАР продовжила своє засідання по обіді, щоб обговорити переважно перспективи раціоналізації миротворчих сил на Балканах. Нині тривають дослідження можливостей переходу до регіонального підходу стосовно діяльності військ під проводом НАТО у Боснії та Герцеговині та Косові з метою оптимізації її ефективності. Потім міністри оборони обговорили розвиток відносин між Росією та НАТО під час зустрічі зі своїм російським колегою Сергієм Івановим, яка проходила під егідою Постійної спільної ради Росія – НАТО, відзначивши рішення щодо поглиблення співпраці, ухвалене під час засідань на рівні міністрів закордонних справ 6 – 7 грудня 2001 року. До того ж відбувся обмін листами з приводу відкриття у Москві Військової місії зв'язку НАТО та планів проведення у лютому 2002 року конференції за участю представників Росії та НАТО з питань ролі військових сил у боротьбі з тероризмом.

19 грудня 2001 року міністри оборони країн – членів НАТО зустрілися зі своїм українським колегою міністром оборони України генералом Володимиром Шкідченком. На порядку денному, з-поміж інших, стояло питання запровадження оборонної реформи, що нині триває в Україні. Міністри також оголосили про заплановану конференцію Аспенського інституту, присвячену відносинам між Україною та НАТО, яка має відбутися 3 – 4 березня 2002 року у Берліні. Того ж дня відбулося засідання Ради євро-атлантичного партнерства (РЄАП) на рівні міністрів оборони, під час якого обговорювалися три основних питання, а саме: поліпшення співпраці та потенціалу реагування на такі загрози, як тероризм, та інші нетрадиційні ризики, практичне співробітництво за програмою «Партнерство заради миру» та схвалення міністерських настанов щодо Процесу планування та огляду сил на 2002 рік. Лорд Робертсон знову підтвердив важливе значення РЄАП, зазначивши, що вона «є і повинна надалі залишатися основоположним стрижнем міжнародної анти-терористичної коаліції».

Засідання міністрів закордонних справ у штаб-квартирі НАТО

«Сьогодні ми взяли на себе зобов'язання щодо розвитку нових відносин між країнами – членами НАТО та Росією... Ми вирішили надати нового імпульсу та змісту нашому партнерству, маючи на меті створення нової ради як органу, у рамках якого країни – члени НАТО та Росія могли б разом визначити та втілити можливості спільних дій у форматі 20». Таким був один з основних висновків, зроблених під час засідання Постійної спільної ради Росія – НАТО на рівні міністрів закордонних справ, яке проходило 7 грудня 2001 року. Сторони шукатимуть шляхів розвитку «ефективних механізмів проведення консультацій, співпраці, вироблення спільних рішень та координації/запровадження спільних дій» з метою досягнення результатів до травня 2002 року, коли НАТО проведитиме наступні засідання на рівні міністрів закордонних справ у Рейк'явіку.

Зустріч міністрів закордонних справ країн – членів НАТО з російським колегою Ігорем Івановим стала центральною подією дводенних засідань, які проходили 6 – 7 грудня 2001 року. Питання міжнародного тероризму, який відіграв роль катализатора тісніших відносин між Росією та НАТО, стало одним із центральних під час обговорення.

Це була перша зустріч міністрів закордонних справ з часу здійснення терористичних актів 11 вересня 2001 року. Міністри скористалися цією нагодою, щоб знову підтвердити готовність НАТО адаптуватися до нових викликів, які походять від тероризму, приділяючи особливу увагу запобіганню терористичним актам, збору розвідувальних даних та обміну інформацією, а також визнали необхідність зміцнення військового потенціалу, необхідного для протистояння цим новим загрозам. Вони також зазначили, що НАТО готове боротися з тероризмом так довго, як це буде необхідно, і з цієї метою зміцнюватиме свій потенціал, а також

Генеральний секретар НАТО лорд Робертсон та міністр закордонних справ України Анатолій Зленко під час засідання Комісії Україна – НАТО, 6 грудня 2001 року

продовжуватиме розвивати свої відносини з країнами-партнерами, щоб подолати ці виклики, і для цього до Празького саміту 2002 року розробить «низку заходів Альянсу». Під час прес-конференції 6 грудня 2001 року Держсекретар США Коллін Пауелл наголосив, що НАТО із самого першого дня відіграло провідну роль у боротьбі з тероризмом, і високо оцінив допомогу та численні пропозиції щодо підтримки з боку союзників США по НАТО.

Міністри також обговорили ситуацію на Балканах та взяли участь у спільному засіданні НАТО – ЄС, яке відбулося 6 грудня у приміщенні Юстуса Ліпсіуса, Європейська рада, Брюссель, де переговори точилися навколо тероризму, а також успіху, досягнутого у співробітництві між НАТО та ЄС на території колишньої Югославської Республіки Македонії¹. Протягом цих двох днів міністри закордонних справ країн – членів НАТО також зустрілися зі своїм українським колегою Анатолієм Зленком у рамках Комісії Україна – НАТО та міністрами закордонних справ 27 країн – нечленів НАТО, які входять до Ради євро-атлантичного партнерства. Вони оцінили успіх, досягнутий до цього часу, та схвалили рішення здійснити у 2002 році Всеосяжний перегляд партнерства.

17 листопада 2001 року у провінції Косово відбулися вибори до законодавчого органу. Вибори проходили, за словами лорда Робертсона,

у «позитивному настрої». Результатом виборів стало обрання 120 членів тимчасової асамблеї. Асамблея матиме повноваження у таких галузях, як охорона здоров'я, освіта і транспорт.

У своїй заяві від 17 листопада 2001 року лорд Робертсон зазначив: «Ці вибори являють собою визначний крок до нормалізації життя та дають шанс усім спільнотам, що населяють Косово, побудувати справді демократичне, багатоетнічне, процвітаюче суспільство». Як повідомляє Організація з безпеки та співробітництва у Європі, у виборах взяли участь загалом 63% населення (65% з них – представники спільноти косовських албанців.

Законодавчі вибори у Косові

46% – сербської спільноти у Косові, а з тих, хто має право голосувати у самій Сербії та Чорногорії – 57% та 56% відповідно). Попередні результати такі:

- 46,29% отримала Демократична ліга Косова, очолювана Ібрагімом Руговою;
- 25,54% отримала Демократична партія Косова під керівництвом Гашима Тачі;
- 10,96% отримала нещодавно сформована сербська партія Косова «Коаліція повернення»;
- 7,82% голосів було віддано третьому за чисельністю політичному угрупованню косовських албанців «Альянс за майбутнє Косова», яке очолює Гарадінай Рамуш.

У своїй заяві лорд Робертсон дав високу оцінку зусиль місії ООН у Косові, а також представників ОБСЄ та військово-службовців сил КФОР, які зробили можливим проведення цих виборів.

¹ Туреччина визнає конституційну назву – Республіка Македонія.

Під час роботи конференції «Європейський вибір України», 9 – 10 листопада 2001 року

Конференція за сприяння НАТО «Європейський вибір України»

У конференції «Європейський вибір України: внутрішні трансформації та пошук нової ролі у зовнішній політиці», яка проходила 9 – 10 листопада 2001 року в Києві, взяли участь українські посадовці, представники міжнародних організацій та дослідницьких інститутів, а також колишні урядовці з Італії та Польщі.

Обговорення точилося навколо економічних, безпекових та політичних подій в Україні: розширення ЄС та перспектив інтеграції України до європейських ринків, ролі України щодо сприяння європейській безпеці та ролі парламенту й громадського суспільства у процесах демократизації та розвитку установ в Україні. Під час обговорень порушувалося також питання значення терористичних актів проти США для глобальної безпеки та, конкретніше, вплив на роль НАТО.

Конференція була організована Центром європейських та міжнародних досліджень Інституту міжнародних відносин, Київ, Інститутом міжнародних справ, Рим, та Центром міжнародних відносин, Варшава, за сприяння НАТО.

Святкування десятиріччя партнерства

26 жовтня 2001 року НАТО відзначило десяту річницю партнерства і співпраці з країнами-партнерами з Центральної та Східної Європи, Кавказу і Середньої Азії. З цією метою у штаб-квартирі НАТО була організована конференція на високому рівні.

Конференція збрала представників 19 держав – членів НАТО і 27 країн-партнерів, які утворюють Раду євро-атлантичного партнерства НАТО (РЄАП). На конференції були розглянуті усі аспекти партнерства з НАТО, включаючи військовий, економічний і науковий складники, цивільне планування на випадок надзвичайних ситуацій та парламентські аспекти співпраці.

РЄАП була започаткована у 1997 році і стала наступницею Ради північноатлантичного співробітництва (РПАС), що була заснована 1991 року. РПАС була першим форумом, що об'єднав членів НАТО та колишні держави Варшавського Договору. Взаємодія розширилася завдяки започаткованій у 1994 році програмі НАТО «Партнерство заради миру», що заохочує практичну співпрацю з цими країнами.

Інтерв'ю з Головою Комітету Верховної Ради у закордонних справах Ігорем Осташем

Як ви оцінюєте розвиток співробітництва між Україною та НАТО з питань міжнародних відносин?

Для України відносини з НАТО характеризуються необхідністю налагодження конструктивного співробітництва з цією організацією як провідною структурою, що має перспективи стати стрижнем нової

загальноєвропейської системи безпеки, зокрема в контексті її розширення на Схід. При цьому не слід відкидати можливості набуття Україною повноправного членства у цій організації.

На сьогоднішньому етапі ми досить активно співробітнічаємо у галузі миротворчої діяльності, зокрема, Україна задіяна в силах КФОР, проводяться спільні навчання та ін. Характерно, що між НАТО та Україною фактично не існує принципових розбіжностей у питаннях міжнародної політики та міжнародної безпеки. Існує плідний ґрунт для розвитку якнайтіснішої співпраці. Розвиток стабільних відносин з НАТО безпосередньо сприятиме зміцненню зовнішніх гарантій національної безпеки України. Розвиток відносин «особливого партнерства» підвищує рівень гарантій політичної незалежності, територіальної цілісності і непорушності кордонів України, сприяє входженню України в інші європейські структури та її участі, як важливого самостійного чинника, у створенні нової архітектури та системи безпеки в Європі, прискорює реформування і розбудову Збройних сил України.

Парламент відіграє провідну роль щодо визначення курсу зовнішньої політики України. Якою, на вашу думку, є роль Верховної Ради України у цьому процесі?

Верховна Рада покликана відігравати справді провідну роль у процесі розвитку відносин з НАТО, і в цьому напрямі нею вже здійснено істотні кроки: закріплено курс на якнайтісніше співробітництво з євро-атлантичними структурами, прийнято Закон «Про рішення Президента України про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України у 2001 році для участі в багатонаціональних миротворчих навчаннях» «Козацький експрес – 2001», «Щит миру – 2001», «Сі-Бриз-2001» та ін. Слід також відзначити плідну співпрацю в рамках Парламентської асамблеї НАТО.

Яким чином країни – члени Альянсу могли б допомогти вам у ваших зусиллях?

У розвитку співробітництва з НАТО ми, звичайно, розраховуємо на всебічну допомогу Альянсу та його країн – членів. Це стосується насамперед формування позитивного іміджу організації серед української громадськості, якнайширшого залучення України до роботи її різноманітних органів, здійснюваних нею миротворчих операцій та навчань. Проте найголовніше, чого ми очікуємо від наших партнерів, – це реальних кроків, які дали б нам чітко зрозуміти, що в Європі не будуть проведені нові лінії розділу, і ми не опинимося за їх межами, що з нами готові співробітничати, і що ми можемо розраховувати на повноправне членство в НАТО у майбутньому.

Під час прес-туру українських журналістів до Косова, 30 листопада – 5 грудня 2001 року

Група українських журналістів відвідала провінцію Косово

Цю поїздку організував Центр інформації та документації НАТО в Україні. З 30 листопада до 5 грудня 2001 року працівники мас-медіа з Києва, Львова, Харкова, Одеси й Сімферополя вивчали ситуацію, що склалася у Косові після виборів до Асамблеї (парламенту). Журналісти знайомилися з діяльністю миротворчого контингенту КФОР, зокрема, спільного Українсько-польського батальйону, що входить до складу багатонаціональної бригади «Схід». Нижче ми наводимо статті, написані двома учасниками прес-туру.

Вибори до косовської Асамблеї співробітники місії ОБСЄ у провінції оцінили як успішні: у створенні демократичного парламенту взяли участь представники різних етнічних громад. Обрання до Асамблеї, як переконалися журналісти з України, стало суттєвим кроком уперед на шляху нормалізації життя у Косові. «Ці вибори, – вважає Генеральний секретар НАТО Джордж Робертсон, – дають усім громадам Косова шанс побудувати багатоетнічне й демократичне суспільство, що процвітатиме».

У день приїзду українських журналістів до Пріштини частини КФОР почали велику операцію з пошуку зброї, у якій брали участь відразу п'ять бригад. «У Косові бездонна діжка зброї, – розповів командувач КФОР генерал Валентен. – Наші солдати видувають її щодня – від пістолетів до протитанкових гранат». Цікавими були також зустрічі журналістів із представниками сербської й албанської громад у сербському анклаві Лап'є Село та у місті Косовська Митровиця. «Зона довіри», створена зусиллями миротворців КФОР у Косовській Митровиці, демонструє, що у теперішньому Косові різні етнічні громади можуть жити разом.

Під час відвідин Українсько-польського батальйону журналісти довідалися про його складні й відповідальні завдання, про повсякденне життя солдатів і офіцерів тощо. Українські журналісти зустрілися з командиром Укрполбату підполковником Юзефом Матушком і його заступником, командиром українського контингенту майором Віктором Ганущаком, побували на контрольних пунктах (чек-пойнтах) – українсько-польському «Драйковце» та українсько-німецькому «Сніжний леопард» (це найбільш високогірний чек-пойнт КФОР у Косові). Польща є членом НАТО, Україна бере активну участь у програмі «Партнерство

заради миру». Успішна діяльність розташованого у Косові Укрполбату свідчить, що обраний Києвом шлях співпраці з НАТО є перспективним.

Аскольд ЄРЬОМІН,
завідувач міжнародного відділу
газети «Високий замок» (Львів)

Надзвичайно цікавим і корисним стало відвідання групою українських журналістів з різних регіонів та засобів масової інформації в рамках турне, організованого Центром інформації та документації НАТО в Україні, столиці Угорщини. Ця держава демонструє достатньо швидкі темпи інтеграції в євро-атлантичний простір, набувши в 1999 році членства в НАТО і готуючись стати повноправним членом Європейського союзу вже в 2004 році. З огляду на те, що Україна своєю стратегічною метою на перспективу має членство в ЄС і постійно поглиблює особливе партнерство з Північноатлантичним альянсом, досвід нашої західної сусідки, напевно, може стати в пригоді. Більше того, офіційний Будапешт неодноразово запевняв Київ у своїй підтримці українського курсу і демонструє це конкретними діями, зокрема, утримуючись від запровадження візового режиму між двома державами.

Програма перебування українських журналістів у Будапешті була побудована саме таким чином, щоб ми могли поспілкуватися з особами, які є відповідальними в угорських владних структурах за євро-атлантичний напрям співробітництва Угорської Республіки. Ми мали можливість почути про успіхи, певні недоробки і плани на майбутнє від керівників департаментів МЗС Угорщини з питань співробітництва з НАТО/ЗЄС і ЄС, відповідно, Імре Варги і Іштвана Чейтеї. Вони досить детально і відверто розповіли про те, як Угорщина рухалася до НАТО і яку величезну суспільну підтримку мав цей рух; з якими труднощами доводиться стикатися Угорщині, як новому члену Альянсу, сьогодні, особливо у військовій сфері; про стан не завжди легких переговорів з Євросоюзом.

Змістовною, незважаючи на досить короткий час, стала зустріч з начальником департаменту оборонної політики Міністерства оборони Угорської Республіки Петером Шиклоши, який опікується відносинами його країни з НАТО на рівні оборонної політики. Він, зокрема, розповів як угорська армія долає труднощі на нелегкому шляху перебудови відповідно до натівських стандартів. Реформування Збройних сил Угорщини планується завершити до 2010 року, і багато питань, з якими стикаються угорські військові, є зрозумілими і близькими українській армії, яка нині також докладає чимало зусиль для виконання Державної програми реформування і будівництва власних ЗС, розрахованої на період до 2015 року.

Дещо, здається, більш «заполітизованими» стали бесіди в найвищому законодавчому органі Угорської Республіки. Але це й не дивно: Угорщина готується до наступних парламентських виборів, які мають відбутися у першій половині 2002 року. До речі, це також об'єднує наші дві країни. Цікаво було порівняти ставлення до тем обговорення представників протилежних за поглядами політичних партій – Імре Іванчика, члена парламентського комітету з питань оборони, депутата від Соціалістичної партії та Міхая Боло, заступника голови комітету парламенту у закордонних справах, представника Партії молодшої демократії.

На цих зустрічах журналістів з України цікавили насамперед питання законодавчого забезпечення проведення оборонної реформи, миротворчості, забезпечення євроінтеграційного курсу; передбачені державним бюджетом видатки на ці та інші програми тощо.

Безпосереднє знайомство із досвідом держав, близьких до України, у досягненні цілей, які притаманні й нам, може багато чому повчити не тільки політиків, а й журналістів, які, як відомо, мають неабиякий вплив на суспільну думку.

Ольга ТАНАСІЙЧУК,
кореспондент Агенції новин «Укрінформ»

Центр інформації та документації НАТО в Україні

Розташований в Інституті міжнародних відносин за адресою вул. Мельникова 36/1, майже у центрі української столиці, Центр інформації та документації НАТО (ЦІДН) слугує першорядним джерелом інформації про Північноатлантичний альянс. Ця установа надає інформацію, аналітичні матеріали, допомогу у проведенні досліджень, підтримку проектів, офіційні інтерв'ю, брифінги, сприяє організації обмінів фахівцями та забезпечує доступ до документації НАТО, а також пропонує доступ до Інтернету для пошуку інформації з питань безпеки українським урядовцям, представникам ЗМІ, науковцям, студентам, лідерам неурядових організацій та громадськості. Залишаючись у самому центрі розвитку відносин України та НАТО, ЦІДН пропонує широкий вибір публікацій НАТО, які поширюються по всіх регіонах України поштою або у електронному вигляді. Якщо

Ви зацікавлені в отриманні найновішої інформації про НАТО, звертайтеся, будь ласка, до ЦІДН:

- Для автоматичного внесення до списку розсилки документів ЦІДН надішліть між 9:00 та 18:00 за київським часом повідомлення за адресою: listserv@nato.ukrpack.net зі словами SUBSCRIBE DISTRIBUTION у тексті повідомлення.
- Підписатися на отримання інформації можна також, надіславши повідомлення за адресою: nidcdoc@ukrpack.net, зазначивши свою електронну адресу, ім'я та назву організації.
- Веб-сторінка НАТО: <http://www.nato.int>
- Україномовний модуль веб-сторінки НАТО: <http://www.nato.int/docu/other/ukr/ukraine.htm>
- Телефон Центру інформації та документації НАТО в Україні: 38-044-246-8616/17

К а л е н д а р п о д і й

28 листопада – Офіційне відкриття конференц-залу при Офісі зв'язку НАТО в Україні з участю міністра оборони України Володимира Шкідченка та Помічника Генерального секретаря НАТО з питань оборонного планування та операцій д-ра Едгара Баклі.

29 – 30 листопада – Візит українських журналістів до штаб-квартири НАТО та штабу ВГК ОЗС НАТО у Європі.

30 листопада – 5 грудня – Прес-тур українських журналістів до Косова та Будапешта, організований за сприяння Центру інформації та документації НАТО в Україні.

6 грудня – Засідання Комісії Україна – НАТО на рівні міністрів закордонних справ у штаб-квартирі НАТО. Підписання Меморандуму про взаєморозуміння між Україною та Агентством НАТО з питань технічного обслуговування та постачання, яким передбачається безпечне знищення 400 000 одиниць протипіхотних мін в Україні.

10 – 11 грудня – Візит депутатів Верховної Ради України до штаб-квартири НАТО та штабу ВГК ОЗС НАТО у Європі.

19 грудня – Засідання Комісії Україна – НАТО на рівні міністрів оборони у штаб-квартирі НАТО.

21 – 22 грудня – Візит лідерів громадських організацій та науковців до штаб-квартири НАТО та штабу ВГК ОЗС НАТО у Європі.

24 – 25 листопада – Візит групи українських журналістів до штаб-квартири НАТО та штабу ВГК ОЗС НАТО у Європі.

Тексти офіційних заяв, декларацій та комюніке НАТО є англійською, французькою, німецькою, російською та українською мовами на веб-сторінці:

<http://www.nato.int>

Видається Відділом інформації та преси НАТО.

Штаб-квартира НАТО: В-1110, Брюссель.

Редактор-упорядник Петр Лунак

Факс 10-32-2-707-4579

За інформацією стосовно Новин НАТО та інших друкованих матеріалів, а також для самостійного пошуку в Інтернеті додаткової інформації з питань безпеки звертайтеся до Центру інформації та документації НАТО:

Україна, 04119, Київ-119, вул. Мельникова, 36/1

Тел.: 38 (044) 246-8616, 38 (044) 246-8617,

факс 38 (044) 246-8622

«Новини НАТО» не є офіційно узгодженим документом НАТО, і тому вони не обов'язково репрезентують офіційні думки чи позиції урядів окремих країн-членів з усіх питань, що обговорюються у цьому виданні.